

Warsztaty DZIENNIKARSKIE

NR 7 (25) – LISTOPAD 2008

L
I
C
M
O
S
L
N
O
K
S
T
A
Ł
C
A
C
E
W
L
E
S
K
U

Nauka kluczem do sukcesu!

Projekt oczami ucznia - część 2.

Z początkiem listopada rozpoczęła się w naszej szkole właściwa faza dużego projektu dofinansowanego w ramach unijnego programu „Kapitał Ludzki”, czyli wystartowały zajęcia pozalekcyjne z różnych przedmiotów. Chciałbym zatem przedstawić, jak wyglądają koła zainteresowań, na które uczęszcza spora grupa uczniów LO, i będę robił to sukcesywnie w kolejnych numerach „Warsztatów Dziennikarskich”.

Swoje reportaże zacznę od zajęć z matematyki. Warto nadmienić, że w ramach projektu zostały utworzone aż 3 koła, na których młodzież uczy się matematycznego myślenia i podejścia do problemu matematycznego, a prowadzą je prof. Bernard Baran, prof. Ryszard Samek i prof. Jolanta Szelażek. Sam dostałem się na zajęcia prowadzone przez prof. Ryszarda Samka, więc na nich się skoncentruję.

Do chwili, w której piszę to zdanie, odbyły się trzy spotkania młodych adeptów matematyki, a każde z nich było bardzo ciekawe. Na zajęciach uczymy się przede wszystkim wykorzystania zgromadzonego zasobu wiedzy, zasad prawidłowego podejścia do problemu matematycznego oraz radzenia sobie z trudnościami w rozwiązywaniu zadań. Pomagają nam w tym materiały i przykładowe zadania przygotowane przez prof. Samka. Przykładowo, zastanawialiśmy się, jakim sposobem matematycznym opisać efekt składania paska papieru, oraz jak opisać ilość wszystkich kwadratów, które można zobaczyć na szachownicy.

W przyszłości będziemy brać udział w różnych konkursach, np. Olimpiadzie o Diamentowy Indeks AGH, oraz w wycieczce do Krakowa połączonej z wykładami na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Jako, że tekst ten ukazuje się na łamach gazety, warto wspomnieć o humanistycznych i literackich aspektach zajęć matematycznych, a realizowane są one poprzez „kwadrans humanistyczny”. Przez ostatnie 15 minut każdego zajęcia łączymy nauki humanistyczne z matematycznymi, np. poprzez czytanie: wierszy o liczbie pi oraz opowiadań, jak to pewien wilk wykonał operację kontrakcji na zbiorze owieczek O, w wyniku czego pozostał podzbiór właściwy zbioru O. Poznajemy również sylwetki wybitnych polskich matematyków.

Podsumowując, zajęcia z matematyki są bardzo ciekawe, jakże odmienne od innych zajęć tego typu, sprawiają, że ta dziedzina nauki staje się nam coraz bliższa.

Miłosz Lewandowski

Nauczyciele docenieni

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej nauczyciele naszego liceum zostali uhonorowani wieloma odznaczeniami, nadawanymi przez instytucje różnych szczebli polskiego systemu edukacji.

Wyróżnionym nauczycielom i pracownikom administracji szkoły gratulujemy i życzymy dalszych osiągnięć w pracy dydaktyczno-wychowawczej z młodzieżą.

Medale za Długoletnią Służbę otrzymali:

Medal Złoty – mgr Henryk Wyszatycki
Medale Brązowe – mgr Małgorzata Pelc,
mgr Katarzyna Werwińska

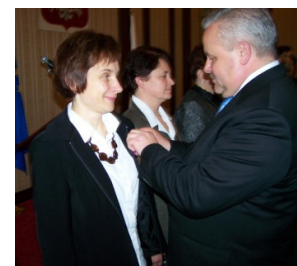
**Medal Komisji Edukacji Narodowej
otrzymał pan dyrektor,
mgr Bernard Baran**

**Nagrodę Ministra Edukacji Narodowej
otrzymał pan wicedyrektor, mgr Ryszard Samek**

**Nagrodę Starosty Powiatu Leskiego
otrzymała mgr Małgorzata Pelc**

Nagrody Dyrektora Szkoły otrzymali:

- **pedagog szkolny, mgr Beata Kurcoń**
- **mgr Monika Sroczyńska**
- **mgr Tadeusz Wydrych**
- **mgr Maciej Brajewski**
- **mgr Tomasz Koss**
- **mgr Mariusz Łopuszański**
- **pan Bronisław Bober**
- **pan Zbigniew Faron**

*Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród,
Nie damy pogrześć mowy!
Polski my naród, polski lud,
Królewski szczep Piastowy,
Nie damy, by nas zniemczył wróg...
- Tak nam dopomóż Bóg*

Maria Konopnicka, Rota

11 listopada- dzień szczególny dla każdego Polaka. Święto obchodzone na pamiątkę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku, po 123 latach rozbiorów. Jest to data szczególna, więc także uczniowie Liceum Ogólnokształcącego w Lesku uczcili to święto poprzez zorganizowanie uroczystej akademii przygotowanej pod przewodnictwem profesorki Katarzyny Werwińskiej, profesorki Ewy Dziedzickiej i profesora Mariusza Kluczyńskiego.

Akademii rozpoczął pan dyrektor Bernard

11 listopada

Baran. Po odśpiewaniu Hymnu i zakończeniu części oficjalnej przyszedł czas na część artystyczną, którą zaprezentowali uczniowie naszej szkoły.

Jak zawsze wystąpił szkolny chórek, który wykonał wiele patriotycznych pieśni. Nie zabrakło występów solowych. Mieliśmy także okazję wysłuchać występów recytatorskich i choć trochę dowiedzieć się o historii naszego kraju.

Pamięć o tym święcie jest niezwykle istotna, ponieważ wielu ludzi poświęciło życie walce o niepodległość i wolność Polski, Należy im się szacunek, ponieważ to dzięki nim możemy żyć w wolnym kraju.

Paulina Ogorzałek

„Popiół i diament”

Fabula obejmuje losy młodych ludzi- pokolenia Kolumbów, w pierwszym dniu po zakończeniu wojny. Dla wielu z nich zniesienie walk nie oznaczało końca służby partyzanckiej. Młodzi akowcy, Maciek Chelmiński (Zbigniew Cybulski) i Andrzej (Adam Pawlikowski) otrzymują rozkaz zabicie sekretarza wojewódzkiego PPR- Szczuki, w którego wcielił się Waclaw Zastrzeżyński. Zbieg okoliczności powoduje, że ginie dwóch przypadkowych robotników. Po pewnym czasie, a dokładnie po poznaniu Krystyny (Ewa Krzyżewska) Maciek uświadamia sobie bezsens zabijania w chwili zakończenia wojny. Wojskowa przysięga i oskarżenia o dezercję ze strony Andrzeja rozwiewają jednak wątpliwości młodego mężczyzny. Maciek ponownie dokonuje zamachu na Szczukę, lecz dzień później ginie postrzelony przez patrol żołnierzy.

Na pochwałę zasługuje Zbigniew Cybulski, dzięki któremu Maciek stał się niezwykle wiarygodny, a postać młodego akowca bardziej realistyczna. Również inni aktorzy zapisali się na długo w historii polskiej kinematografii jako wybitni odtwórcy. Z kolei Stanisław Milski (redaktor Pieniążek) Pieniążek oraz Irena Orzecka (babcię Jurgieluszkę) wprowadzili odrobinę humoru do tego poważnego i przejmującego obrazu.

Jedną z najbardziej charakterystycznych scen, to ta, w której Maciek zapala spirytus w kieliszkach, wspominając przy tym swoich poległych towarzyszy. Ślizgającym się po blacie baru „zniczom” wtóruje śpiewana przez Hankę Lewicką pieśń „Czerwone maki na Monte Cassino”.

W ekranizacji występuje wiele rodzajów planów filmowych. Z detalem spotykamy się podczas poszukiwania elementu pistoletu, kiedy kamera najeżdża na leżącą na drewnianej podłodze sprężynkę. Występuje również zbliżenie, (zwane planem wielkim), którego

Dzieło Andrzeja Wajdy – „Popiół i diament” powstało w 1958 roku na podstawie powieści Jerzego Andrzejewskiego pod tym samym tytułem. Jest to pełnometrażowy film psychologiczno-polityczny.

przykładem może być „scena łóżkowa” z udziałem Maćka i Krystyny. Późbliżenie obserwujemy, gdy Chelmiński składa broń w swoim pokoju. Najważniejsza staje się wtedy wykonywana praca, zaś wyeliminowana zostaje dekoracja. Plan średni, a więc ukazanie aktora do pasa, z drugoplanową rolą tła, występuje m.in. podczas zamachu dokonanego przez młodych akowców. Jak w każdym filmie, tak również i tutaj, często mamy do czynienia z planem pełnym, a więc postaciami ukazanymi od stóp do głów.

Warto również zwrócić uwagę na punkty widzenia kamery. Perspektywa normalna, a więc umieszczenie kamery na wysokości oczu stojącego człowieka, przeważa w filmie. Szczególne natomiast są: perspektywa „ptasia”, a więc kamera skierowana w dół, a linia horyzontu znajdująca się u góry kadru (np. scena erotyczna) oraz perspektywa „żabia”, czyli kamera skierowana w górę, a linia horyzontu znajdująca się u dołu kadru (np. jedna z rozmów Maćka z Andrzejem).

Jeżeli chodzi o ruchy kamery to

najczęściej występuje w filmie jazda równoległa (kamera na wózku jedzie równoległe do poruszającego się obiektu) oraz jazda (kamera na wózku jedzie przed lub za obiektem, który może być w ruchu lub może być statyczny).

Ważnym elementem filmu jest także muzyka, za którą tym razem odpowiedzialny był Filip Nowak. Samo zaś wykonanie muzyki przypadło Kwintetowi Rytmicznemu Polskiego Radia z Wrocławia. Elementy dźwiękowe uzupełniały obraz oraz wprowadzały widza w świat ukazany a ekranie.

Uważam, że film Andrzeja Wajdy jest wart obejrzenia. Mimo czarno-białego obrazu, który rzadko przemawia do dzisiejszej młodzieży, ekranizacja spodoba się jeszcze nie jednemu nastolatkowi. Biorąc pod uwagę wszystkie elementy, a więc grę aktorską, scenariusz, fabułę, muzykę, montaż oraz reżyserię, film można śmiało uznać za jedno z największych dzieł Andrzeja Wajdy.

Julita Kolbusz

Chwila
z poezją

„Jesienna noc”

Zimowa pora, jesienna zmore, śniegiem zionęła, wiatrem dmuchnęła.
Słońce przygasało, Księżycu blasku, dawno nie widać i co tu wzdychać?
I jak tu kochać w tę noc ponurą, listopadową zmore, potworę?
Dziewiętnastego miesiąca składnie, co by nie pisać, się nie da ładnie.
Zdjęcia cię proszą i myśli wołają. Idź precz ty zmore! Dzieci wołają.
Dzieci twojego pięknego serca, ty znasz je także, jak są bez końca.
Lecz serce czekaj wiosny pogody, jesienna noc jest pełna niezgody.
I będziesz czekał długie te czasy, a luba zniknie z innym po lasy,
po góry, po piękne doliny. Czekać źle i źle są godziny.

„Śmiech dla głupoty”

Idzie sobie uczniów w trzech,
Jeden gościu, babki dwie,
Jak nie wyrznie piękna Jola!
Brzydka Józia krzyknie w znoje!
A ten Antoś głupi jest
I mu cegła huknie w łeb.
Kto tu spadnie, ten wnet wstanie,
I się wierszyk kończy ładnie.

Warsztaty Dziennikarskie **Miesięcznik LO w Lesku**

Redaktor naczelny: Miłosz Lewandowski
Opiekun: prof. Henryk Wyszatycki

Zespół redakcyjny:

Magdalena Uzdejczyk,
Izabela Wronowska,
Aleksandra Stelmach,
Beata Podsobińska,
Iwona Urban,
Ewelina Worona,
Magdalena Piech,
Paulina Ogorzałek,
Anna Stereńczak,
Justyna Kabala